

Ta pjata Kycz,

Djeržana na nedželu Reminiscere.

Spiwane bu:

Won dżesche femni: dżerž so me, nielk dyrbi so teži radzić, ja schon so podam sa tebe, ju na moji klin teže radzić; laj, ja sym tvoj a ty sy moj, dżerž ja sym tam ty femni poj, schtu može naju dżielic?

Wi roslecž budža moju krej, to žiwienie mi rubicž, to schitko k tvojmu sbožu stej, daj ty to sebi lubicž, smerež požre može žiwienie, moja newina twoje riešenie, tal sy ty sbožnosť dostak.

We tym dżensnišim fedžbliwosžie hodnym šenju namyka so jene wopokasanie wot teje najwoscheje wulkosžie; ta Cananaska žonka je je ezinita: haj kneže, ale tolla! wono neje krotse kstaje-praje nju; ta žyła wiery wucžba je wopraudži romadži we tych schtyrjoeh słowach.

Teho sbožnika czeschkosž, kotruž won jej cžinesche, wobsta we tym: moje pomhanie tebi nestuscha. Haj kneže, praji wona, ale tolla; to je dyr wierno, na jene waschnie mi wono nestuscha, ale tolla we jenym druhim srosžmenju.

Sromadni hantbuje jedyn a pohorschuje so, dnž won we tym kšesžžanški, we tych wieriažych žytkwjach a wierach w dži, so jim ton sbožnik